

LIGJ
Nr. 67/2021

**PËR RATIFIKIMIN E TRAKTATIT TË EKSTRADIMIT NDËRMJET
QEVERISË SË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË
SË SHTETEVE TË BASHKUARA TË AMERIKËS**

Në mbështetje të neneve 78, 83, pika 1, dhe 121, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

Neni 1

Ratifikohet traktati i ekstradimit ndërmjet qeverisë së Republikës së Shqipërisë dhe qeverisë së Shteteve të Bashkuara të Amerikës, sipas tekstit që i bashkëlidhet këtij ligji dhe është pjesë përbërëse e tij.

Neni 2

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 20.5.2021.

Shpallur me dekretin nr. 13096, datë 9.6.2021, të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Ilir Meta.

TRAKTAT EKSTRADIMI
NDËRMJET QEVERISË SË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË DHE QEVERISË SË
SHTETEVE TË BASHKUARA TË AMERIKËS

TABELA E PËRMBAJTJES

Preambulë

Neni 1. Detyrimi për të ekstraduar

Neni 2. Vepra penale të ekstradueshme

Neni 3. Shtetësia

Neni 4. Vepra penale politike dhe ushtarake

Neni 5. Ndjekja e mëparshme penale

Neni 6. Parashkrimi

Neni 7. Dënimi me vdekje

Neni 8. Procedurat e ekstradimit dhe dokumentet e kërkuara

Neni 9. Pranueshmëria e dokumenteve

Neni 10. Përkthimi

Neni 11. Arrestimi i përkohshëm

Neni 12. Vendimi dhe dorëzimi

Neni 13. Shtyrja e procedurave të ekstradimit dhe dorëzimi i shtyrë ose i përkohshëm

Neni 14. Kërkesat për ekstradim ose dorëzim të bëra nga disa shtete

Neni 15. Sekuestrimi dhe dorëzimi i sendeve

Neni 16. Parimi i specialitetit

Neni 17. Heqja dorë dhe ekstradimi i thjeshtuar

Neni 18. Tranziti

Neni 19. Përfaqësimi dhe shpenzimet

Neni 20. Konsultimi

Neni 21. Zbatimi

Neni 22. Ratifikimi dhe hyrja në fuqi

Neni 23. Përfundimi

Qeveria e Republikës së Shqipërisë dhe Qeveria e Shteteve të Bashkuara të Amerikës (më poshtë referuar si “Palët”),

duke sjellë në vëmendje Traktatin e Ekstradimit ndërmjet Mbretërisë Shqiptare dhe Shteteve të Bashkuara të Amerikës, nënshkruar në Tiranë më 1 mars 1933;

duke vërejtur që Palët aktualisht zbatojnë kushtet e këtij Traktati; dhe

me dëshirën për të siguruar bashkëpunim më të efektshëm ndërmjet Palëve për të luftuar krimin dhe, me këtë qëllim, të lidhin një Traktat të ri për ekstradimin e autorëve të veprave penale, kanë rënë dakord si më poshtë.

Neni 1

Detyrimi për të ekstraduar

Palët bien dakord të ekstradojnë te njëra-tjetra, bazuar në dispozitat e këtij Traktati, personat e kërkuar nga autoritetet e Shtetit Kërkues për ndjekje penale ose për vënien në ekzekutim ose për vuajtjen e një dënimi për një vepër penale të ekstradueshme.

Neni 2

Vepra penale të ekstradueshme

1. Një vepër penale është vepër penale e ekstradueshme, nëse, sipas legjisllacioneve të të dyja shteteve, dënohet me heqje të lirisë për një periudhë maksimale prej më shumë se një viti ose për një dënim më të rëndë.

2. Një vepër penale është e ekstradueshme edhe nëse konsiston në tentativën ose bashkëpunimin për të kryer ose pjesëmarrjen në kryerjen e një veprë penale të parashikuar në paragrafin 1, nëse, sipas legjisllacionit të Shtetit Kërkues, dënohet me heqje lirie për një periudhë maksimale prej më shumë se një viti ose me një dënim më të rëndë.

3. Për qëllimet e këtij neni, një vepër penale është vepër penale e ekstradueshme:

a) pavarësisht nëse ligjet e Shtetit Kërkues dhe të Shtetit të Kërkuar i vendosin apo jo veprimet ose mosveprimet që përbëjnë vepër penale brenda së njëjtës kategori të veprave penale apo nëse i cilësojnë ose jo veprat penale me të njëjtën terminologji;

b) pavarësisht nëse vepra penale është apo jo një vepër, për të cilën legjisllacioni federal i Shteteve të Bashkuara kërkon që të tregohen disa çështje, vetëm me qëllim përcaktimin e juridiksionit të një gjykate federale të Shteteve të Bashkuara, duke përfshirë, por pa u kufizuar te transporti ndërshtetëror ose përdorimi i shërbimit postar ose i ndonjë shërbimi tjetër që ndikon te tregtia ndërshtetërore ose ndërkombëtare; ose

c) në çështje që lidhen me vepra penale që përfshijnë mashtrimin ose shmangien e detyrimeve, në lidhje me taksat, detyrimet doganore ose kontrollet mbi importin apo eksportin e mallrave ose të të hollave, pavarësisht nëse legjisllacionet e Shtetit Kërkues dhe të Shtetit të

Kërkuar parashikojnë apo jo të njëjtat lloje taksash ose detyrimesh ose kontrole për të njëjtat lloje mallrash ose për të njëjtën sasi të hollash.

4. Nëse vepra penale është kryer jashtë territorit të Shtetit Kërkues, ekstradimi jepet nëse ligjet e Shtetit të Kërkuar parashikojnë dënimin e një veprë penale të kryer jashtë territorit të tij në rrethana të ngjashme. Nëse legjislacioni i Shtetit të Kërkuar nuk parashikon dënimin e një veprë penale të kryer jashtë territorit të tij në rrethana të ngjashme, autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar, në diskrecionin e tij, mund ta japë ekstradimin, nëse plotësohen të gjitha kërkesat e tjera të këtij Traktati.

5. Kërkesat për ekstradim nuk do të refuzohen bazuar vetëm për faktin që vendi i kryerjes së veprës penale është në Shtetin e Kërkuar.

6. Nëse ekstradimi jepet për një vepër penale nga ato të specifikuara në paragrafët 1 ose 2, ai jepet edhe për çdo vepër tjetër penale të specifikuar në kërkesë, edhe në rast se dënimi maksimal për veprën penale të fundit është me një vit heqjeje lirie ose më pak, me kusht që të plotësohen të gjitha kërkesat e tjera për ekstradim.

7. Kur kërkesa për ekstradim i referohet një personi të kërkuar për vuajtjen e një dënimi me burgim, autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar mund të refuzojë ekstradimin nëse, në kohën e kërkesës, pjesa e mbetur e dënimit që do të vuhet është më pak se katër muaj.

Neni 3 Shtetësia

Ekstradimi nuk refuzohet bazuar në shtetësinë e personit të kërkuar.

Neni 4 Vepra penale politike dhe ushtarake

1. Ekstradimi nuk pranohet nëse vepra penale për të cilën kërkohet ekstradimi është vepër penale politike.

2. Për qëllimet e këtij Traktati, veprat e mëposhtme penale nuk konsiderohen vepra penale politike:

a) një vepër penale, për të cilën edhe Shteti Kërkues edhe Shteti i Kërkuar kanë detyrimin, bazuar në një marrëveshjeje ndërkombëtare shumëpalëshe, që të ekstradojnë personin e kërkuar ose që ta dërgojnë çështjen tek autoritetet e tyre kompetente me qëllim ndjekjen penale;

b) të gjitha llojet e vrasjes, plagosja me dashje, shkaktimi i dëmit të rëndë trupor, sulmi me qëllim për të shkakuar lëndim të rëndë fizik dhe sulme të rënda seksuale;

c) një vepër penale që përfshin rrëmbimin ose çdo formë tjetër të heqjes së paligjshme të lirisë, përfshirë mbajtjen peng;

d) një vepër penale që përfshin vendosjen, përdorimin, kërcënimin për përdorim ose mbajtjen e një lënde shpërthyesë, ndezëse ose pajisjeje shkatërruese ose të një agjenti biologjik, kimik ose radiologjik, kur kjo pajisje apo ky agent mund të rrezikojnë jetën, të shkaktojnë dëmtim serioz trupor ose të shkaktojnë dëmtim serioz të pronës; si dhe

e) marrëveshja për bashkëpunim ose tentativa për të kryer secilën nga veprat e mësipërme ose ndihma apo nxitja ndaj një personi që kryen ose tenton të kryejë këto vepra penale.

3. Pavarësisht kushteve të paragrafit 2 të këtij neni, ekstradimi nuk jepet nëse autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar çmon se kërkesa për ekstradim ka qenë e motivuar politikisht.

4. Autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar mund të refuzojë ekstradimin për vepra penale ushtarake, të cilat nuk janë vepra penale sipas së drejtës penale të zakonshme.

Neni 5
Ndjekja e mëparshme penale

1. Ekstradimi refuzohet kur personi i kërkuar ka qenë dënuar ose deklaruar i pafajshëm në Shtetin e Kërkuar për veprën penale, për të cilin kërkohet ekstradimi.

2. Për qëllimet e këtij neni, një person nuk konsiderohet i dënuar apo i deklaruar i pafajshëm kur autoritetet kompetente të Shtetit të Kërkuar:

a) kanë vendosur të mos ndjekin penalisht personin e kërkuar për veprat, për të cilat kërkohet ekstradimi;

b) kanë vendosur të pushojnë procedimin penal të filluar kundër personit të kërkuar për këto vepra; ose

c) po hetojnë akoma ose po vazhdojnë, në mënyra të tjera, procedimin kundër personit të kërkuar për të njëjtat vepra, për të cilin kërkohet ekstradimi.

Neni 6
Parashkrimi

Vendimi i Shtetit të Kërkuar për të pranuar apo jo kërkesën për ekstradim merret pa marrë parasysh legjislacionin e secilës Palë në lidhje me parashkrimin.

Neni 7
Dënimi me vdekje

Kur vepra penale, për të cilën kërkohet ekstradimi, është e dënueshme me vdekje nga legjislacioni i Shtetit Kërkues dhe nuk është e dënueshme me vdekje nga legjislacioni i Shtetit të Kërkuar, autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar mund të refuzojë ekstradimin, përveçse nëse Shteti Kërkues i jep autoritetit ekzekutiv të Shtetit të Kërkuar një garanci që dënimi me vdekje nuk do të jepet kundër personit të kërkuar ose, nëse Shteti Kërkues, për arsye procedurale nuk mund të japë këtë garanci, një garanci që dënimi me vdekje, nëse jepet, nuk do të ekzekutohet. Nëse Shteti Kërkues jep një garanci sipas këtij neni, Shteti i Kërkuar e jep ekstradimin dhe Shteti Kërkues respekton garancinë.

Neni 8
Procedurat e ekstradimit dhe dokumentet e kërkuara

1. Të gjitha kërkesat për ekstradim paraqiten në rrugë diplomatike.

2. Të gjitha kërkesat shoqërohen nga:

a) dokumente, deklarata ose çdo lloj tjetër informacioni që përshkruan identitetin, shtetësinë dhe vendndodhjen e mundshme të personit të kërkuar;

b) informacion që përshkruan faktet e veprës penale dhe historikun procedural të çështjes;

c) tekstin e ligjit ose të ligjeve që parashikojnë veprën ose veprat penale, për të cilat kërkohet ekstradimi, dhe dënimin ose dënimet e zbatueshëm; si dhe

d) dokumentet, deklaratat ose çdo lloj tjetër informacioni të specifikuar ose në paragrafin 3 ose në paragrafin 4 të këtij neni, sipas rastit.

3. Përveç kërkesave të paragrafit 2 të këtij neni, kërkesa për ekstradimin e një personi që kërkohet për ndjekje penale shoqërohet edhe nga:

a) një kopje e vendimit ose urdhrin të arrestit ose ndalimit, lëshuar nga gjyqtari ose autoriteti tjetër kompetent;

b) një kopje e dokumentit të akuzës, nëse ka; dhe

c) informacion të mjaftueshëm për të shërbyer si bazë e arsyeshme për të besuar se personi i kërkuar ka kryer veprën ose veprat penale, për të cilat kërkohet ekstradimi.

4. Përveç kërkesave të paragrafit 2 të këtij neni, kërkesa për ekstradim në lidhje me një person që kërkohet për dhënien ose vuajtjen e një dënimi shoqërohet edhe nga:

a) një kopje e vendimit të dënimit ose, nëse nuk gjendet kjo kopje, një deklaratë nga një autoritet gjyqësor ose nga një autoritet tjetër kompetent që personi është dënuar ose shpallur fajtor;

b) informacion që tregon se personi i kërkuar është personi, të cilit i referohet gjetja e fajësisë, dhe

c) nëse personi ka qenë i dënuar, një kopje e dënimit të dhënë ose, nëse nuk gjendet një kopje e tij, një deklaratë nga një autoritet gjyqësor ose nga një autoritet tjetër kompetent që dënimi është dhënë, si dhe një deklaratë që tregon pjesën e ekzekutuar të dënimit.

5. Nëse personi i kërkuar është dënuar ose shpallur fajtor në mungesë, Shteti Kërkues dorëzon informacionin e kërkuar në paragrafët 2, 3(c) dhe 4 të këtij neni dhe i paraqet autoritetit ekzekutiv të Shtetit të Kërkuar një deklaratë të pranueshme prej tij lidhur me rrethanat, në të cilat personi ka munguar në procedim dhe me procedurat, nëse ka të tilla, që mund të përdoren nga personi i kërkuar për t'u gjykuar nga e para apo për të bërë rishikimin gjyqësor të procedurave, në rast se është ekstraduar.

6. Nëse Shteti i Kërkuar kërkon informacion shtesë që mund t'i shërbejë për të marrë vendim lidhur me kërkesën për ekstradim, Shteti Kërkues mund ta japë këtë informacion brenda një kohe të arsyeshme të specifikuar nga Shteti i Kërkuar. Ky informacion plotësues mund të kërkohet dhe të jepet në mënyrë të drejtpërdrejtë ndërmjet Ministrisë së Drejtësisë së Republikës së Shqipërisë dhe Departamentit të Drejtësisë së Shteteve të Bashkuara.

7. Kur Shteti Kërkues planifikon të dorëzojë informacion veçanërisht sensitiv në mbështetje të kërkesës së tij për ekstradim, ai mund të konsultohet me Shtetin e Kërkuar për të vendosur se deri në çfarë mase mund të mbrohet informacioni nga Shteti i Kërkuar. Nëse Shteti i Kërkuar nuk mund ta mbrojë informacionin në mënyrën e kërkuar nga Shteti Kërkues, Shteti Kërkues vendos nëse do ta dorëzojë informacionin pavarësisht kësaj.

Neni 9

Pranueshmëria e dokumenteve

1. Dokumentet, deklaratat dhe çdo lloj tjetër informacioni që shoqëron një kërkesë ekstradimi merret dhe pranohet si provë në procedurën e ekstradimit, nëse mban certifikimin ose vulën e ministrisë ose departamentit të drejtësisë ose ministrisë apo departamentit përgjegjës për çështje të jashtme të Shtetit Kërkues ose nëse janë të vërtetuar ose të njehsuar në forma të tjera të pranueshme nga legjislacioni i Shtetit të Kërkuar.

2. Dokumentet e vërtetuara ose të njësura sipas këtij neni nuk kërkojnë vërtetim, njësim ose legalizim tjetër.

Neni 10

Përkthimi

Të gjitha dokumentet e paraqitura sipas këtij Traktati nga Shteti Kërkues shoqërohen me përkthimin në gjuhën e Shtetit të Kërkuar, përveçse nëse bihet dakord ndryshe.

Neni 11

Arrestimi i përkohshëm

1. Në rast urgjence, Shteti Kërkues mund të kërkojë arrestimin e përkohshëm të personit të kërkuar, në pritje të paraqitjes së kërkesës për ekstradim dhe dokumentacionit mbështetës. Kërkesa për arrestimin e përkohshëm mund të përcillet në mënyrë të drejtpërdrejtë ndërmjet Ministrisë së Drejtësisë së Republikës së Shqipërisë dhe Departamentit të Drejtësisë së Shteteve

të Bashkuara. Gjithashtu, mund të përdoren Shërbimet e Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (INTERPOL) për të përcjellë kërkesa të tilla.

2. Kërkesa për arrestimin e përkohshëm përmban:

- a) një përshkrim të personit të kërkuar dhe çdo informacion tjetër që mund të jetë i dobishëm për të identifikuar personin;
- b) vendndodhjen e personit të kërkuar, nëse dihet;
- c) një deklaratë të shkurtër të fakteve të çështjes, duke përfshirë, nëse është e mundur, kohën dhe vendndodhjen e veprës penale;
- d) përshkrimin e ligjit ose ligjeve të shkelur;
- e) informacion në lidhje me vendimin ose urdhrin e arrestit ose ndalimit; si dhe
- f) një deklaratë që kërkesa për ekstradim dhe dokumentacioni mbështetës do të paraqiten brenda afatit të specifikuar në këtë Traktat.

3. Shteti Kërkues njoftohet pa vonesë për arrestimin e përkohshëm ose arsyet e pamundësisë për të proceduar me kërkesën.

4. Personi që arrestohet në mënyrë të përkohshme mund të lirohet pas kalimit të gjashtëdhjetë (60) ditëve nga dita e arrestimit të përkohshëm, bazuar në këtë Traktat, nëse autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar nuk ka marrë kërkesën për ekstradim dhe dokumentet mbështetëse të kërkuar nga neni 8. Për këtë qëllim, marrja e kërkesës dhe dokumenteve mbështetëse nga ambasada e Shtetit të Kërkuar në Shtetin Kërkues konsiderohet edhe marrje nga autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar. Në këtë rast, data e marrjes së kërkesës origjinale dhe dokumenteve mbështetëse nga ambasada e Shtetit të Kërkuar konsiderohet edhe datë e marrjes nga Shteti i Kërkuar, për qëllime të respektimit të afatit kohor të përcaktuar në këtë paragraf. Shteti Kërkues mund të japë konfirmim të drejtpërdrejtë të dorëzimit të Shteti i Kërkuar dhe ky konfirmim do të përbëjë provë shtesë për datën e dorëzimit.

5. Fakti që personi i kërkuar është liruar nga paraburgimi, sipas paragrafit 4 të këtij neni, nuk përbën pengesë mbi arrestimin e mëvonshëm dhe ekstradimin e atij personi, nëse kërkesa për ekstradim dhe dokumentet mbështetëse dërgohen në një datë të mëvonshme.

Neni 12

Vendimi dhe dorëzimi

1. Shteti i Kërkuar njofton menjëherë Shtetin Kërkues, me rrugë diplomatike dhe mënyra të tjera, sipas rastit, për vendimin e tij lidhur me kërkesën për ekstradim.

2. Nëse kërkesa refuzohet tërësisht ose pjesërisht, Shteti i Kërkuar jep një shpjegim të arsyeve të refuzimit. Shteti i Kërkuar vë në dispozicion kopje të vendimeve përkatëse gjyqësore, nëse kërkohet.

3. Nëse pranohet kërkesa për ekstradim, autoritetet ekzekutive të Shtetit Kërkues dhe Shtetit të Kërkuar bien dakord për vendin dhe orën e dorëzimit të personit të kërkuar.

4. Nëse Shteti Kërkues nuk e largon personin e kërkuar nga territori i Shtetit të Kërkuar brenda afatit të parashikuar në ligjin e Shtetit të Kërkuar, personi i kërkuar mund të lirohet dhe Shteti i Kërkuar, në diskrecionin e tij, mund të refuzojë më pas ekstradimin për të njëjtën veprë penale.

Neni 13

Shtyrja e procedurave të ekstradimit dhe dorëzimi i shtyrë ose i përkohshëm

1. Kur personi, për të cilin kërkohet ekstradimi, procedohet penalisht në Shtetin e Kërkuar, ky Shtet mund të shtyjë procedurën e ekstradimit kundër personit të kërkuar deri në përfundimin e procedurave të veta. Ekzistenca e procedimit penal të papërfunduar nuk përbën shkak për refuzimin gjyqësor të kërkesës për ekstradim.

2. Kur procedura e ekstradimit ka përfunduar dhe ekstradimi është autorizuar, por personi i kërkuar është duke u proceduar ose duke vuajtur një dënim në Shtetin e Kërkuar, ai shtet mund:

a) të shtyjë dorëzimin e personit të kërkuar deri në përfundimin e procedimit ose deri në përfundim të vuajtjes së dënimit; ose

b) të dorëzojë përkohësisht personin te Shteti Kërkues. për qëllim të ndjekjes penale.

3. Në rastin e shtyrjes së dorëzimit, personi mund të mbahet në paraburgim derisa të dorëzohet.

4. Një person i dorëzuar përkohësisht mbahet në paraburgim në Shtetin Kërkues dhe i kthehet Shtetit të Kërkuar pas përfundimit në Shtetin Kërkues të procedimit kundër tij, në përputhje me kushtet, për të cilët bihet dakord nga Palët. Kthimi i personit në Shtetin e Kërkuar nuk kërkon kërkesë të mëtejshme për ekstradim ose procedura të tjera. Koha e kaluar në paraburgim në territorin e Shtetit Kërkues në pritje të ndjekjes penale në atë shtet mund të zbritet nga koha që mbetet për t'u vuajtur në Shtetin e Kërkuar.

Neni 14

Kërkesat për ekstradim ose dorëzim të bëra nga disa shtete

Nëse Shteti i Kërkuar merr kërkesa nga Shteti Kërkues dhe nga një shtet ose disa shtete të tjera për ekstradimin ose dorëzimin e të njëjtit person, për të njëjtën veprë penale ose për vepra të ndryshme penale, autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar vendos nëse do ta dorëzojë personin dhe se cilit shtet do t'ia dorëzojë. Për të marrë këtë vendim, Shteti i Kërkuar merr parasysh të gjithë faktorët e rëndësishëm, duke përfshirë, por pa u kufizuar te:

- a) nëse kërkesat janë bërë sipas një marrëveshjeje;
- b) vendin ku është kryer secila nga veprat penale;
- c) interesat përkatës të shteteve kërkuese;
- d) rëndësinë e veprave penale;
- e) shtetësia e viktimës;
- f) mundësinë e një ekstradimi të mëvonshëm ndërmjet shteteve kërkuese; dhe
- g) rendin kronologjik të marrjes së kërkesave nga shtetet kërkuese.

Neni 15

Sekuestrimi dhe dorëzimi i sendeve

1. Shteti i Kërkuar, në masën që lejohet nga legjislacioni i tij, mund të sekuestrojë dhe të dorëzojë te Shteti Kërkues të gjitha sendet që lidhen me secilën prej veprave penale, për të cilat kërkohet ekstradimi ose që mund të nevojiten si provë në Shtetin Kërkues. Sendet e përmendura në këtë nen mund të dorëzohen edhe në rast se ekstradimi nuk mund të ekzekutohet, për shkak të vdekjes, zhdukjes ose arratisjes së personit të kërkuar.

2. Shteti i Kërkuar mund të kushtëzojë dorëzimin e sendeve me garancinë e plotë nga Shteti Kërkues që sendet do t'i kthehen Shtetit të Kërkuar sapo të jetë e mundur. Gjithashtu, Shteti i Kërkuar mund të shtyjë dorëzimin e këtyre sendeve, nëse ato nevojiten si provë në Shtetin e Kërkuar.

3. Të drejtat e palëve të treta mbi këto sende respektohen rregullisht, në përputhje me legjislacionin e Shtetit të Kërkuar.

Neni 16

Parimi i specialitetit

1. Një person i ekstraduar sipas këtij Traktati nuk mund të arrestohet, gjykohet ose dënohet në Shtetin Kërkues, përveçse për:

a) secilën prej veprave penale, për të cilat është dhënë ekstradimi ose për një vepër penale të emërtuar ndryshe, që ka një masë dënimi të njëjtë ose më të ulët dhe që bazohet në të njëjtat fakte si vepra penale për të cilën është dhënë ekstradimi, me kusht që kjo vepër të jetë e ekstradueshme ose të jetë një vepër më e lehtë që ka të njëjtat elemente me veprën, për të cilën është dhënë ekstradimi;

b) çdo vepër penale e kryer pas ekstradimit të personit; ose

c) çdo vepër penale, për të cilën autoriteti ekzekutiv i Shtetit të Kërkuar pranon arrestimin, gjykimin ose dënimin e personit. Për qëllimet e këtij nënparagrafi:

i. Shteti i Kërkuar mund të kërkojë dorëzimin e dokumentacionit të parashikuar në nenin 8; dhe

ii. personi i ekstraduar mund të arrestohet nga Shteti Kërkues për 90 ditë ose për periudha më të gjata kohore, të autorizuar nga Shteti i Kërkuar, gjatë kohës që pritet shqyrtimi i kërkesës.

2. Një person i ekstraduar, sipas këtij Traktati, nuk mund të jetë subjekt i ekstradimit ose i dorëzimit të mëvonshëm për vepra penale të kryera përpara ekstradimit, përveçse nëse Shteti i Kërkuar jep pëlqimin për këtë.

3. Paragrafët 1 dhe 2 të këtij neni nuk pengojnë arrestimin, gjykimin ose dënimin e një personi të ekstraduar ose ekstradimin ose dorëzimin e mëvonshëm të atij personi, nëse:

a) ky person largohet nga territori i Shtetit Kërkues pas ekstradimit dhe kthehet vullnetarisht në atë shtet; ose

b) ky person nuk largohet nga territori i Shtetit Kërkues, brenda 10 ditëve nga dita kur është i lirë të largohet.

4. Dispozitat e këtij neni nuk zbatohen në rastin e heqjes dorë nga ekstradimi, bazuar në nenin 17, nënparagrafi “a”.

Neni 17

Heqja dorë dhe ekstradimi i thjeshtuar

Shteti i Kërkuar mund të përshpejtojë transferimin e personit të kërkuar te Shteti Kërkues, kur personi, në çdo fazë të procedimit dhe bazuar në legjislacionin e Shtetit të Kërkuar:

a) heq dorë nga ekstradimi. Në këtë rast, autoriteti kompetent gjyqësor, përpara të cilit është bërë heqja dorë, mund të udhëzojë transferimin e personit te Shteti Kërkues pa procedura të mëtejshme; ose

b) jep pëlqimin për ekstradim ose për një procedurë të thjeshtuar ekstradimi. Në këtë rast, Shteti i Kërkuar mund ta dorëzojë personin sa më shpejt që të jetë e mundur. Pëlqimi i personit të kërkuar mund të përfshijë edhe marrëveshjen për të hequr dorë nga rregulli i specialitetit.

Neni 18

Tranziti

1. Secili nga shtetet mund të autorizojë transportin përmes territorit të tij të një personi që ekstradohet ose transferohet në mënyra të tjera në shtetin tjetër nga një shtet i tretë ose nga shteti tjetër për tek një shtet i tretë, për qëllime të ndjekjes penale ose të dhënies apo të vuajtjes së një dënimi. Kërkesa për tranzit përcillet me rrugë diplomatike ose drejtpërdrejt ndërmjet Ministrisë së Drejtësisë të Republikës së Shqipërisë dhe Departamentit të Drejtësisë së Shteteve të Bashkuara. Për të përcjellë këtë kërkesë mund të përdoren edhe Shërbimet e Organizatës Ndërkombëtare të Policisë Kriminale (INTERPOL). Kërkesa për tranzit përmban një përshkrim të personit që do të transportohet dhe një deklaratë të shkurtër të fakteve të çështjes. Personi në tranzit mbahet në paraburgim gjatë periudhës së tranzitit.

2. Autorizimi nuk kërkohet kur përdoret transport ajror nga njëri prej shteteve dhe nuk është planifikuar ulje në territorin e shtetit tjetër. Nëse ndodh një ulje e paplanifikuar, shteti, në të cilin ndodh ulja e paplanifikuar, mund të kërkojë një kërkesë për tranzit, sipas paragrafit 1. Shteti, në

të cilin bëhet ulja e paplanifikuar, merr të gjitha masat e nevojshme për të parandaluar arratisjen e personit deri në realizimin e tranzitit, me kusht që kërkesa e kërkuar për tranzitin të merret brenda 96 orëve nga ulja e paplanifikuar.

Neni 19

Përfaqësimi dhe shpenzimet

1. Shteti i Kërkuar këshillon, ndihmon, paraqitet në gjykatë në emër të Shtetit Kërkues dhe përfaqëson interesat e tij në çdo procedurë që rrjedh nga një kërkesë për ekstradim.

2. Shteti Kërkues paguan të gjitha shpenzimet që lidhen me përkthimin e dokumenteve të ekstradimit dhe transportin e personit të dorëzuar. Shteti i Kërkuar paguan të gjitha shpenzimet e tjera të bëra në atë shtet, në lidhje me procedurat e ekstradimit.

3. Asnjëri nga shtetet nuk ngre kundër shtetit tjetër pretendime monetare, që rrjedhin te arrestimi, mbajtja në paraburgim, marrja në pyetje ose dorëzimi i personave, në përputhje me këtë Traktat.

Neni 20

Konsultimi

Ministria e Drejtësisë e Republikës së Shqipërisë dhe Departamenti i Drejtësisë i Shteteve të Bashkuara mund të konsultohen në mënyrë të drejtpërdrejtë me njëri-tjetrin, në lidhje me çështje individuale dhe me përmirësimin e zbatimit efikas të këtij Traktati.

Neni 21

Zbatimi

Ky Traktat zbatohet për veprat penale të kryera përpara dhe pas datës së hyrjes së tij në fuqi.

Neni 22

Ratifikimi dhe hyrja në fuqi

1. Ky Traktat i nënshtrohet ratifikimit. Instrumentet e ratifikimit shkëmbehen sa më shpejt të jetë e mundur.

2. Ky Traktat hyn në fuqi me shkëmbimin e instrumenteve të ratifikimit.

3. Me hyrjen e tij në fuqi, ky Traktat zëvendëson, si Traktat mes Palëve, Traktatin e Ekstradimit midis Shteteve të Bashkuara të Amerikës dhe Mbretërisë Shqiptare, të nënshkruar në Tiranë, më 1 mars 1933, në lidhje me të gjitha kërkesat për ekstradim të paraqitura në Shtetin e Kërkuar, në atë datë ose pas saj dhe zbatohet për të gjitha kërkesat në proces të paraqitura sipas Traktatit të vitit 1933, përveçse në rastet e parashikuara në paragrafin 4 të këtij neni.

4. Dispozitat e Traktatit të vitit 1933, në lidhje me procedurat e ekstradimit, dokumentet e kërkuara dhe pranueshmërinë dhe përkthimin e dokumenteve zbatohen për çdo procedurë ekstradimi, në të cilën kërkesa për ekstradim dhe dokumentet mbështetëse i janë dorëzuar Shtetit të Kërkuar në kohën e hyrjes në fuqi të këtij Traktati.

Neni 23

Përfundimi

Secila Palë mund t'i japë fund këtij Traktati në çdo kohë, duke njoftuar Palën tjetër me shkrim, nëpërmjet rrugëve diplomatike dhe përfundimi hyn në fuqi gjashtë muaj pas datës së këtij njoftimi.

Në dëshmi të kësaj, nënshkruesit, të autorizuar përkatësisht nga qeveritë e tyre, kanë nënshkruar këtë Traktat.

Nënshkruar në Tiranë, sot, ditën e 22 dhjetorit, 2020 në dy kopje, në gjuhën shqipe dhe në gjuhën angleze, të dyja tekstet autentike në mënyrë të barabartë.

PËR QEVERINË E REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

PËR QEVERINË E SHTETEVE TË BASHKUARA TË AMERIKËS